

Rozhodnutí Nejvyššího soudu ČSSR ze dne 28.08.1969, sp. zn. 6 Cz 44/69, ECLI:CZ:NS:1969:6.CZ.44.1969.1

Číslo: 72/1970

Právní věta: Sloučení důchodu z důchodového zabezpečení s důchodem z penzijního nadlepení podle § 125 odst. 5 zák. č. 101/1964 Sb. je pouze formálním sloučením, které má význam např. pro zvláštní daň z důchodu, jejíž základ tvoří součet obou důchodových nároků. /1/ Podle ustanovení § 4 odst. 3 vl. nař. č. 18/1954 Sb. se k důchodům z penzijního nadlepení nehledí při krácení důchodu z národního pojištění (důchodového zabezpečení) z jakéhokoli důvodu. To znamená, že nelze z hlediska § 56 odst. 2 zák. č. 101/1964 Sb. srovnávat součet vdovského důchodu a důchodu z penzijního nadlepení se starobním důchodem.

Soud: Nejvyšší soud ČSSR

Datum rozhodnutí: 28.08.1969

Spisová značka: 6 Cz 44/69

Číslo rozhodnutí: 72

Číslo sešitu: 7

Typ rozhodnutí: Rozhodnutí

Hesla: Důchod

Předpisy: 18/1954 Sb. § 4 101/1964 Sb. § 56
§ 125

Druh: Rozhodnutí ve věcech občanskoprávních, obchodních a správních

Sbírkový text rozhodnutí:

Č. 72/1970 sb. rozh.

Sloučení důchodu z důchodového zabezpečení s důchodem z penzijního nadlepení podle § 125 odst. 5 zák. č. 101/1964 Sb. je pouze formálním sloučením, které má význam např. pro zvláštní daň z důchodu, jejíž základ tvoří součet obou důchodových nároků. 1)

Podle ustanovení § 4 odst. 3 vl. nař. č. 18/1954 Sb. se k důchodům z penzijního nadlepení nehledí při krácení důchodu z národního pojištění (důchodového zabezpečení) z jakéhokoli důvodu. To znamená, že nelze z hlediska § 56 odst. 2 zák. č. 101/1964 Sb. srovnávat součet vdovského důchodu a důchodu z penzijního nadlepení se starobním důchodem.

(Rozhodnutí Nejvyššího soudu z 28. 8. 1969, [6 Cz 44/69.](#))

Státní úřad sociálního zabezpečení přiznal navrhovatelce rozhodnutím z 2. 2. 1968 vdovský důchod

ve výši 352,- Kčs a nárok z penzijního nadlepšení ve výši 125,- Kčs, celkem tedy 477,- Kčs; k tomu jí přiznal na základě ustanovení § 56 odst. 2 zák. č. 101/1964 Sb. polovinu starobního důchodu ve výši 214,-Kčs měsíčně, tedy celkem 691,- Kčs měsíčně.

Do tohoto rozhodnutí podala navrhovatelka opravný prostředek, jímž se dožadovala toho, aby při souběhu nároku na vdovský a starobní důchod byl krácen místo starobního důchodu důchod vdovský, a to na částku 176,- Kčs; k tomu by jí příslušel důchod z penzijního nadlepšení ve výši 125,- Kčs a starobní důchod v částce 427,- Kčs, tedy celkem 728,- Kčs měsíčně.

Usnesením z 15. 3. 1968 potvrdil Městský soud v Praze rozhodnutí odpůrce s odůvodněním, že podle § 125 odst. 5 zák. č. 101/1964 Sb. byl důchod navrhovatelky z penzijního nadlepšení k vdovskému důchodu v částce 125,- Kčs sloučen s jejím vdovským důchodem v částce 352,- Kčs, takže její vdovský důchod činí celkem 477,- Kčs, zatímco její starobní důchod činí 428,- Kčs. Podle § 56 odst. 2 cit. zákona přísluší pak navrhovatelce nárok na celý vyšší důchod, tj. na vdovský důchod v částce 477,- Kčs, a nárok na polovinu nižšího starobního důchodu v částce 214,- Kčs.

Nejvyšší soud rozhodl ke stížnosti pro porušení zákona podané generálním prokurátorem, že byl usnesením Městského soudu v Praze porušen zákon a zrušil je.

Z odůvodnění:

Podle ustanovení § 125 odst. 1 zák. č. 101/1964 Sb. se nároky na důchod z penzijního zaopatření, na něž vznikl nárok před 1. 7. 1964, zachovávají, a to v dosavadní výši, jestliže důchod z důchodového zabezpečení spolu s důchodem z penzijního nadlepšení nepřesahuje částku 1000,- Kčs měsíčně. Podle ustanovení § 125 odst. 5 cit. zákona se důchod z penzijního nadlepšení slučuje s důchodem z důchodového zabezpečení a považují se za tento důchod. Toto ustanovení (§ 125 odst. 5 cit. zákona) nelze však chápat tak, že nárok na důchod z penzijního nadlepšení zanikl sloučením s důchodem z důchodového zabezpečení, protože by pak toto ustanovení bylo v rozporu s ustanoveními § 125 odst. 1 - 3 cit. zákona, podle nichž tyto nároky zůstaly zachovány. Pro jejich zachování kromě toho svědčí i ta okolnost, že vl. nař. č. 18/1954 Sb. o úpravě nároků z dosavadního penzijního nadlepšení nebylo zrušeno a je dosud účinné. Sloučení důchodu z důchodového zabezpečení s důchodem z penzijního nadlepšení podle § 125 odst. 5 zák. č. 101/1964 Sb. znamená tedy pouze formální sloučení, které má význam např. pro zvláštní daň z důchodu, jejíž základ tvoří součet obou důchodových nároků. Z toho plyne, že navrhovatelka má nárok v rozsahu § 56 odst. 2 zák. č. 101/1964 Sb. na vdovský důchod, na důchod z penzijního nadlepšení k vdovskému důchodu a na starobní důchod.

Podle ustanovení § 4 odst. 3 vl. nař. č. 18/1954 Sb. se k důchodům z penzijního nadlepšení nehledí při krácení důchodu z národního pojištění (důchodového zabezpečení) z jakéhokoli důvodu. To znamená, že nebylo možno srovnávat z hlediska § 56 odst. 2 zák. č. 101/1964 Sb. součet vdovského důchodu a důchodu z penzijního nadlepšení se starobním důchodem.

Navrhovatelka má nárok na starobní důchod v částce 427,- Kčs měsíčně, na důchod z penzijního nadlepšení v částce 125,- Kčs měsíčně a na vdovský důchod v částce 325,- Kčs měsíčně. Protože na důchod z penzijního nadlepšení se podle § 4 odst. 3 vl. nař. č. 18/1954 Sb. nehledí, je nutno při souběhu obou zbývajících důchodů srovnávat ve smyslu § 56 odst. 2 zák. č. 101/1964 Sb. důchod starobní s důchodem vdovským; a protože starobní důchod je vyšší, dochází ke krácení vdovského důchodu na polovinu. Navrhovatelce přísluší tedy starobní důchod 427,- Kčs, polovina vdovského důchodu 176,- Kčs a důchod z penzijního nadlepšení 125,- Kčs, celkem 728,- Kčs.

Protože Městský soud v Praze vycházel z jiného právního názoru, porušil zákon v ustanoveních § 4 odst. 3 vl. nař. č. 18/1954 Sb., § 36 odst. 2 a § 125 odst. 3 zák. č. 101/1964 Sb.

1) Srov. rozhodnutí uveřejněné pod č. 85/1969 sb. rozh. a sdělení soudů ČSSR.